

ಆದರೆ ಶ್ರೀಪಾದರಿಗೆ ಇತ್ತು ಗಮನವೇ ಕಡಿಮೆ. ಅವಸರದಿಂದ, “ನೀವು ಹೊರಗೆಲ್ಲಾ ನೋಡಬೇಕಿರಿ ಇಲ್ಲೆ ಭಟ್ಟರ ಮುಂದ ಹೆಚ್ಚೆ ಕಡಿಮ್ಮಾಡುತ್ತ ತ್ರಾಸು” ಎಂದು ಕಳಿಬಿಡುವದಿತ್ತು. ದೇಹದಲ್ಲಿನ್ನೂ ಶಕ್ತಿ, ಉತ್ತಾಹಗಳು ತುಂಬಿದ ಹೋತ್ತು. ಭಾವ, ಭಕ್ತಿಗಳು ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಮೇಣ ಇಬ್ಬರೂ ಪತ್ತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಮಾಡಿ ಉಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. “ಕಾಕಾ, ಪೂರ್ಜಿ ಬರೋಹೆನು?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತ ಪೂರ್ಜಿ ಮಾಡುವ ಇಳ್ಳಿ ವೃತ್ತಪಾಟಿನ್ನಿಂದ್ದರು. ಶ್ರೀಪಾದರು ಇತ್ತು ನೋಡಿದರೆ ತಾನೇ. ಎಲ್ಲ ಮುಖ್ಯವರಗೆ ಧಾವಂತರೇ. ಕ್ರಮೇಣ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಿಗಿದವರು ಬರುವದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಸುನಿತಾಳ ಮದುವೆಯಾದಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಧಾರಣ ರಾಷ್ಟ್ರಿನ ಅನಿತಾಳ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಹಡುಕಾಟದಿಂದ ಬಳಲಿದರೂ ಕಡೆಗೆ ಗುರುಗಳ ದಯದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ವರನೇ ದೂರಕ್ಕಿಂತ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿದ್ದ ನಾಗೇಂದ್ರ ಹೆಸರಾಂತ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಜ್ಞಂಭರೆಯಿಂದ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶಾಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಉದ್ಯೋಗ ಹೊರಕಿತು. ಮುದೆರಂಡೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುನಾಥನ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಪಾದರು ತಮ್ಮ ಹೋಸ್ಟೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದರು. ಗುರುಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು.

ಆದರೆ ಕಾಲ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಹದ್ದಿನ್ನು ವರ್ಷ ದಾಂಗುಡಿ ಇಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದೆ. ಸುನಿತಾಳ ಮಕ್ಕಳು ಕಾಲೇಜು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನಿತಾಳ ಮಗ ಆಕಾಶ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀಪಾದರ ಶಕ್ತಿ ಕುಂರಿತವಾಗಿದೆ. ವರ್ಯಾಸ್ತು ಎವ್ವತ್ತು ದಾಟಿದೆ. ಹಿಮಿ ಕಣ್ಣು ಕ್ಕೆಹೊಡುತ್ತಿವೆ ವೇದಾಗಿಗೆ ಕಾಲುನೋವು. ಸೋಂಪಡ ತೊಂದರೆ. ಮೋದಲಿನಂತೆ ನವರಾತ್ರಿಯ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬಳಗ ಸೇರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಂತಕ್ರಾಸ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟರೂ ಸುತ್ತುಗೆಲುಷಣನ್ನೇ ನಿಖಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುನಿತಾ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂಧ ಎಂದು ಕರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಇಂದ್ರರೂ ದಂಪತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇತ್ತಿಳಿಗೆ ಶ್ರೀಪಾದರಿಗೆ ದತ್ತಪ್ರಾನ ಚಿಂತ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ತಮ್ಮ ನಂತರ ದತ್ತೇಷಾಸನೆಯನ್ನು ಮಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರು ಯಾರು ಎಂಬುದೇ ಯ್ಯಾಪ್ತಿಶ್ಯಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸುನಿತಾ, “ಕೈಲಾಗೇವವ್ವು ದಿವ್ಘ ಭಂದಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ. ಇನ್ನ ಕ್ಕೆ ಮುಗದು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡ್ಡಿಯೋ, ದಾಟ್ಸ್ವೀರೋ ನೇರ್ಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ್ನು ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ವೇದಾ ಮತ್ತೆ ಇಬ್ಬರ ಮದ್ದೆ ಸೇತುವೆಯಾಗುತ್ತ, “ಶಿರೀಂದ್ರ ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಅವು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮುಂದಿಗೆ ಹೋಗ್ಗೇಕು” ಎಂದು ಪರಿಹಾರ ಸೂಕ್ಷಿದಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಪಾದರಿಗೆ ಹಿತ್ತಿನಿಸಿತ್ತ. ದತ್ತಪ್ರಾನನ್ನು ಹೊಡುವುದೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಅಂಗವೇಂದನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ಟ್ಟಿಯೆ ಭಾಸ. ಉಬಾಯುವಿಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲ. ಅಭಿಯಾನ ಆರಂಭಪಾಯಿತು.

ಮೋದಲು ಉದಯನನ್ನೇ ಆಯ್ದು ಹೊಂಡರು. ಹಿಂದೆ ಅವನಿಗೆ ದತ್ತಪ್ರಾನಲ್ಲಿ ಅತೀವ ಆಸ್ತಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರು. ಈಗ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ, “ದತ್ತಪ್ರಾನಮ್ಮನಿಗೆ ಬರ್ತಾನಂದ್ರ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಭಾಗ್ಯ ಬ್ಯಾರೆ ಏನದ ಕಾಕಾ?” ಎಂದು ಅನರದಬಾಷ್ಟ ಸುರಿಸಬಹುದು ಎಂದೇ ಭಾವಿಸಿದರು. ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಹುಬ್ಬಿಳ್ಳಿಯ ಕೇಶಾಳಿಪೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಉದಯನ ಮನೆ ಸೇರಿದರು. ಆತೀಂದ್ರ ಸ್ವಾಗತ್ಯದೊಡನೆ ಪ್ರಾರಿ, ಶೀರಿನ ಭೂರಿ ಭೂಜನವಾಯಿತು. ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಮೆಲ್ಲುತ್ತ ಶ್ರೀಪಾದರು “ಉದಯ, ನನಗೂ ವಯಸ್ಸಾತವಾ. ಇಷ್ಟ ದಿವ್ಘ ದತ್ತಪ್ರಾನ ಮಾಡಿಸ್ತೀಂದ. ಇನ್ನ